

ת"פ 11385/09/13 - מדינת ישראל נגד אייבז סוליימנוב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 11385-09-13 מדינת ישראל נ' מורחיים(עציר) ואח'
בפני כב' השופטת ק. רג'יניאנו
המבקשת מדינת ישראל
נגד
המשיב אייבז סוליימנוב

החלטה

המשיב הורשע בבית משפט זה ב-6 אישומים בעבירות של קשירת קשר לפשע, שוד בנסיבות מחמירות (4 עבירות), סיוע לשוד בנסיבות מחמירות ובעבירות של נהיגה בדרך נמהרת או רשלנית והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

המשיב הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בגדרו הוגש כתב אישום מתוקן. לא הייתה הסכמה לעניין העונש.

כתב האישום הוגש נגד המשיב ואחר ואחז ב-13 אישומים. חמישה מהאישומים היו משותפים למשיב ולאחר (אישומים שישי, שביעי, שמיני, אחד עשר ושניים עשר). אישום נוסף, אישום שלושה עשר, יוחס רק למשיב.

עיקרו של כתב האישום בעבירות של קשירת קשר בצוותא לביצוע עבירות שוד וגניבה של טלפונים סלולריים מקטינים. על פי עובדות כתב האישום הצטיידו הנאשמים לביצוע העבירות ברכב מסוג מזדה מ.ר. 81-157-29 (להלן: "הרכב") השייך למשיב. באמצעות הרכב, תרו השניים אחרי קטינים שהחזיקו ביד מכשירי טלפון נייד. כשאותרו הקטינים נטלו השניים בדרכים שונות, תוך כדי ביצוע העבירה את מכשיר הטלפון הנייד מידו של הקטין ונמלטו מהמקום באמצעות הרכב.

המשיב נדון ל-45 חודשי מאסר בפועל, כולל מאסר על תנאי של 5 חודשים שהופעל חלקו בחופף וחלקו במצטבר.

עניינה של הבקשה שבפני להורות על חילוט הרכב שנתפס על ידי המבקשת במהלך החקירה ומוחזק על ידה עד לעת הזו. הבקשה הוגשה על פי סעיף 39(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש)(נוסח חדש), תשכ"ט - 1969 (להלן: "הפקודה").

ב"כ המבקשת תמכה בקשתה על החלטות בית המשפט העליון שניתנו בע"פ 623/78, **סורני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) וע"פ 4148/92, **חוסין מועד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) וטענה כי נתמלאו התנאים המצטברים על פי סעיף

39(א) לפקודה ומשכך, יש להורות על חילוט הרכב. נטען, כי הרכב היווה מרכיב משמעותי לביצוע עבירות השוד, סייע למשיב ולא מן הנמנע שבלעדיו לא ניתן היה לבצע את העבירות.

ב"כ המשיב לא חלק על סמכותו של בית המשפט להורות על חילוט הרכב וטען שהחלטה לחילוט היא בשיקול דעתו של בית המשפט וביקש לדחותה. ב"כ המשיב ביקש להתחשב בתקופת המאסר שהוטלה על המשיב, הפיצוי בסך 3,500 ₪ והוסיף כי למשיב בת זוג ושני ילדים. הילד השני נולד בתקופת מעצרו והרכב יכול לסייע לבת הזוג בטיפול בילדים.

סעיף 39(א) קובע:

"על אף האמור בכל דין, רשאי בית המשפט, בנוסף על כל עונש שיטיל, לצוות על חילוט החפץ שנתפס לפי סעיף 32, או שהגיע לידי המשטרה כאמור בסעיף 33, אם האדם שהורשע במעשה העבירה שנעשה בחפץ או לגביו הוא בעל החפץ; דין צו זה כדין עונש שהוטל על הנאשם."

בנסיבות המקרה דנו, הרכב שייך למשיב, ושימש אמצעי אקטיבי לביצוע עבירות השוד והגניבה. כבר בשלב של קשירת הקשר הצטייד המשיב ברכב כדי לתור אחר קורבנות פוטנציאליים. הרכב סייע למשיב ולאחר לנסוע ממקום למקום כדי לתור אחרי קורבנות ולהימלט ממקום ביצוע העבירה. לא מדובר באירוע חד פעמי אלא בסדרת מעשים, חמישה במספר. הרכב היה כאן כלי ישיר לביצוע העבירות. מכאן, שחילוט הרכב הוא מידתי ביחס לשימוש שנעשה בו בקשר לעבירות.

סיכומו של דבר, אני מורה על חילוט רכב מזדה מ.ר. 81-157-29.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ח' תשרי תשע"ה, 02 אוקטובר 2014, בהעדר הצדדים.